ПРОЛЄТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

The Provincial Library City

CORNER PRITCHARD AVE. & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК IV. Ч. 6. СУБОТА, 21. СІЧНЯ 1922. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, JANUARY 21st, 1922. No. 6. VOL. IV.

Новинки.

СКЛАД РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В ҐЕНУЇ.

Ленін або Чічерін буде головою делеґації.

МОСКВА, 18. січня. — Оповіщено нині урядово, що головою російської совітської делеґації на ґенуйську економічну конференцію буде премієр Ленін або міністер заграничних справ Чічерін.

Раковський членом делеґації.

Иншими членами делеґації після урядового оповіщеня є: Леонід Красін, совітський міністер торговлі і промислу; Х. Раковський, голова Українського Раднаркому і член В.Ц.В.К.; Максим Літвінов, шеф совітських делеґацій за границею; Адольф Йоффе, представник Совітської Росії в численних попередних переговорах за границею; Нарімонов, голова Раднаркому Азербайджану; Шляпніков, бувший народний комісар праці; Сапронов і Воровський, совітський представник в Італії.

Вислали запрошеня до всіх европейських країв, з винятком Туреччини.

ЛОНДОН, 17. січня. — Довідано ся тут нині, що запрошеня на прийдучу ґенуйську економічну конференцію зістали вислані до Злучених Держав, полудневих американських країв і всіх европейських держав, з винятком Туреччини. Многі краї відповіли вже, що приняли запрошеня.

Британським домініям не вислано урядових запрошень, однак вони можуть вислати своїх делеґатів на конференцію; участь їх в конференції залежить виключно від них самих. Се відносить ся також і до Ірляндії.

Канада заінтересована взяти участь в конференції.

ЛОНДОН, 18. січня. — Канаду запитано, чи вона бажає взяти участь в ґенуйській конференції, і єсли вона і инші домінії висловлять бажане взяти участь, вони будуть формально запрошені.

Так як головною цілию тої конференції буде економічна відбудова Росії, Канада з її прямою океанською комунікацією з Сибіром має о много більше житевий інтерес в ній, ніж має більшість менших европейських країв, які будуть репрезентовані.

В конференції возьмуть також участь Японія і Злучені Держави, як великий кредитор Европи.

Канада є також кредитором на суму около $50,000.000, які винні їй Франція, Бельгія, Греція і Румунія в торговельних кредитах. Канада рівнож є великим доставцем споживчих продуктів, сирих матеріялів а навіть фабричних виробів для країв повоєнної Европи.

Совітська торговельна делеґація приїздить до Канади.

Російська торговельна делеґація навдовзі приїде до Канади в цїли відновленя торговельних зносин; совітська делеґація звернеть ся також до Канади о уділене Росії кредитів.

Зі всіх тих причин Канада є дуже заінтересована в ґенуйській конференції. (Зі спеціяльного каблю до вінніпеґської "Фрі Прес".)

Які будуть домаганя большевиків на міжнародній конференції.

РИГА, 13. січня. — Як виходить зі статі Стеклова в московських "Известиях", на маючій ся відбути в Ґенуї міжнародній економічній конференції большевицькі делеґати будуть домагати ся перше всего формального визнаня совітського правительства як правного правительства Росії.

Большевицькі делеґати поставлять крім сего слідуючі домаганя:

Зворот Совітській Росії всіх російських фондів і майна, що находили ся за границею.

Розвязаня всіх білоґвардійських орґанізацій, які ще дотепер мають поміч від правительств алїянтів.

Зворот Бесарабії, окупованої румунськими військами всупереч заключеній угоді.

Звільнене Сибірі від японської окупації.

"Алїянти грають дволичну ролю, запрошуючи Росію до Ґенуї", заявляє Стеклов. "З одного боку вони мають намір заключити економічну угоду з Росією, знова з другого боку вони хотіли би викрутити ся від правного визнаня правительства. Проєктована конференція має на цїли злучити сили алїянтів, щоби зробити з Совітської Росії економічного невільника міжнародного капіталу".

Стеклов заявляє дальше, що Совітська Росія мусить протиставити алїянтам зединений фронт, використовуючи всяку незгоду між алїянтами.

Заява Літвінова.

МОСКВА, 15. січня. — Максим Літвінов, голова совітських заграничних посольств, казав, що Росія не може складати ніякої означеної заяви дотично сплати заграничних довгів, поки не буде знати, яку поміч можуть її подати чужі держави при відбудові. А се, казав Літвінов, можна вияснити тільки шляхом переговорів.

Літвінов, подібно що і Чічерін, не вважає Ґенуєю відповідним місцем для економічної конференції з огляду на недостаточну комунікацію того міста з Москвою. Він твердить також, що Італія не має достаточної охорони совітським представникам, та що для Росіян найлучшим місцем на конференцію був би Лондон.

Болгарії приказано цілковито розоружити ся.

СОФІЯ, 17. червня. — Алїянтська рада амбасадорів видала вчера болгарському правительству приказ цілковито розоружити ся.

Протягом одного місяця, как же приказ, болгарське правительство мусить розпустити свою жандармерію і пограничну сторожу, полишаючи для сеї служби лише охотників, яких число виносить около 4,700 людий.

Правительство відповіло, що неможливо є виповнити приказ, щоби не кинути край в анархію.

З VI. ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЗІЗДУ РАД.

Промова Раковського.

ХАРКІВ, 18. грудня. — Нині відбуло ся відкрите Шестого Всеукраїнського Зїзду Рад.

У своїй привітній промові голова Ради Народних Комісарів України Раковський заявив слідуюче:

Радянське правительство звертає увагу загалу на обставину, що Червона Армія виявила для селянства дійсну поміч, а передовсім в полудневих ґуберніях, на Запорожі і в сих околицях, де відбували ся головні бої з білоґвардійцями. Червоноармійці зорали і засіяли 75.000 десятин землі. Моральне значінє сього діла є ще більше ніж матеріяльне.

Міжнародне положенє Радянської України є такого рода, що ще не прийшла пора, щоби здемобілізувати всю армію. Всї обставини промовляють за тим, що ми повинні зробити все для скріпленя Червоної Армії. В сім році відбув ся перший випуск червоних старшин, які покінчили военну школу. Українські полки, зложені в більшости з робітників і селян, починають постепенно послугувати ся українською мовою. Політична управа армії під теперішну пору ввела вже українську мову при просвітній праці серед червоноармійців.

Відносно укріпленя радянського апарату ми мусимо видвигнути працю по розширеню народного комісаріяту для внутрішних справ, народного комісаріяту заграничної торговлї і центральної статистичної установи.

Радянська Україна числить під теперішну пору 21.000 шкіл з 2,000.000 учеників у віці до 15 років; 4 технічні інститути з 11.507 студентів і 630 учителів; 72 технікумів з 100.000 учеників і поверх 1.500 ріжних курсів. На Радянській Україні функціонує 325 шкіл професійного образованя з 26.000 учеників.

Народний комісаріят освіти зорґанізував за останний час 304 сільсько - господарських курсів. В найблизшім часї будуть відкриті два ветеринарійні інститути. Основано також цілий ряд робітничих факультетів.

Відносно українізації шкіл, то в Подільській, Полтавській і Київській ґуберніях зукраїнізовано 90% шкіл; у Волинській ґубернії 70%; в Миколаївській і Одеській ґуберніях 30%; в Харківській і в Донеччині 20%.

В области транспорту праця коло відбудованя зелїзнодорожних мостів, знищених білоґвардійцями, може бути уважана за скінчену. Ремонт ваґонів зростає, а число знищених зменшуєть ся.

Відносно топлива дасть ся замітити великий зріст продукції вугля. Добича торфу в останнім році перейшла 10 міліонів пудів. Заготовка дров була всюди виповнена в розмірі 100% наміченого пляну. В Київі в часї "топливного тижня" було виповнено навіть 200% завданя.

Мануїльський про грозу голоду в полудневій Україні.

МОСКВА, 19. грудня. — Український народний комісар рільництва Мануїльський виказує у своїм звіті, що Україну може стрінути слідуючого року така сама голоднеча, яка навістила сего року Приволже, як не будуть заряджені негайно як найбільш енерґічні зарадчі міри. Положенє на Україні є вже тепер трудне під тим зглядом. Помічаєть ся мандрівка сільського населеня. В области долішного Дніпра згинуло вже 65.000 коний через брак паші. Недостаточні жнива в пятьох укр. ґуберніях мають дуже поганий вплив на розвиток рільництва. (Роста, Відень.)

Маніфест VI. Всеукраїнського Зїзду Рад.

ХАРКІВ, 20. грудня. — Шестий Всеукраїнський Зїзд Рад видав маніфест до робітників і селян України, в якім накликає їх до зусильного поборюваня посухи. Навіщені посухою є три українські ґубернії: Катеринославська, Донецька і Запорожська, та кілька повітів в ґуберніях Одеській і Миколаївській.

Правительство дає їм два і пів міліона пудів насіня і робить заходи, щоби продати їм по зниженій ціні дальших два міліони пудів. За границею буде закуплено два міліони пудів кукурузи і буде розведена аґітація за управою тої ростини, яка є більш відпорною на посуху. (Роста, Відень.)

Угода Американської Адміністрації Помочі з укр. радянським правительством.

МОСКВА, 13. січня. — Директор Американської Адміністрації Помочі в Росії Виліям Г. Гескел і голова Ради Народних Комісарів України Раковський підписали угоду, подібну до тої, яку підписали свого часу в Ридзї представники Американської Адміністрації Помочі і совітського правительства.

На підставі сеї угоди Американська Адміністрація Помочі є уповноважена поширити свою ратункову акцію на Радянську Україну, а іменно щодо висилки пакунків з поживою.

Українське радянське правительство зажадало було окремих документів з огляду на се, що Радянська Україна є независимою републикою.

Много посилок з поживою розділено вже в Одесі, Київі і Харкові. В останних часах діяльність Американської Адміністрації Помочі була поширена на Мінськ і Ростов над Доном.

Три червоні книги Радянської України.

ХАРКІВ, 20. грудня. — Український народний комісаріят по закордонним справам видав три червоні книги дипльоматичних документів.

В першій книзї містять ся документи і історичні матеріяли відносно боротьби Радянської України за своє істнованє.

В другій книзї є зібрані дипльоматичні документи відносно зносин між Радянською Україною і Румунією.

В третій книзї містять ся дипльоматичні документи, які відносять ся до зносин між Радянською Україною і Польщею.

Свобода подорожованя зелїзницею.

ХАРКІВ, 20. грудня. — Українська Рада Комісарів рішила знести всї обмеженя дотично подорожованя, які були доси обовязуючими, як приміром дозволи на подорож. Одначе ті обмеженя обовязують надальше в пограничних округах. (Роста, Відень.)

СКЛАД РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ Р. С. Ф. С. Р.

РИГА, 13. січня. — Аґенція Роста доносить сьогодня з Москви, що премієр Ленін докінчує формованє свого нового совітського кабінету (ради народних комісарів). Склад кабінету остане той сам, що був минувшого року, за виїмком трох нових членів.

В тутешних урядових кругах говорять, що сімнайцять членів нової ради комісарів є по народности здебільша Росіянами. Міністер війни Троцький і міністер праці Шмідт є з уродженя Жидами. Міністер внутрішних справ Дзєржинський є Поляк, а Сталін, міністер національних меншостий і робітничо-селянської інспекції є Грузином. Як подає "Правда" і Роста, склад нової ради комісарів є слідуючий:

Голова ради — Микола Ленін.

Заступник голови — Риков.

Другий заступник — Цурупов.

Комісар освіти — Луначарський.

Заграничної торговлї — Леонід Красін.

Фінансів — Крестінський.

Національних меншостий і робітничо-селянської інспекції — Сталін.

Праці — Шмідт.

Харчів — Бруханов.

Армії і фльоти — Лев Троцький.

Комунікації і справ внутрішних — Дзєржинський.

Почти і телеґрафу — Довналевський.

Здоровля — д-р Семашко.

Заграничних справ — Юрій Чічерін.

Справедливости — Курський

Рільництва — Яковленко.

Голова найвисшої економічної ради — Богданов.

Популярність Калїніна.

МОСКВА, 10. січня. — Президент совітської републики Калїнін тїшить ся великою популярністю серед чужинців в Москві. Він є селянського роду, був давнійше металевим робітником в Петрограді та удержує доси мале сільське господарство в Тверській ґубернії, де він родив ся. Кождого дня посвячує годину або більше часу на авдієнцію для селян, робітників та инших, які бажають говорити з ним про державні справи. Таким робом він став популярним посередником між правительством і публикою.

Калїніна звуть звичайно "селянським президентом".

Заборона імпорту люксусів.

ХАРКІВ, 20. грудня. — Український комісаріят торговлї видав розпорядок, яким забороняє купувати та імпортувати люксусові артикули, алькоголічні напитки, наркотичні препарати, субститути і зброю. (Роста, Відень.)

Недавно видав український радянський уряд новий закон, згідно з яким всї розпорядки і декрети московського уряду мають обовязуючу силу на терені України тільки тоді, як їх заапробує уряд України в Харкові. В першу чергу відносить ся се до комісаріяту справедливости в Харкові.

Совітська делеґація в Ґданську

З Берліна повідомляють, що в Ґданську орґанізуєть ся совітське представництво в справах торговлї. Серед кандидатів вичислюють Райха, бувшого секретаря Коппа.

Чічерін ставить Фінляндії дальші домаганя.

МОСКВА, 17, січня. — Совітський міністер заграничних справ Чічерін заявляє у висланій нині до Фінляндії ноті, що Совітська Росія не узгляднить ніякої спроби апелювати до третої сторони в справі полаго дженя фінляндсько-російського спору над Карелією.

В ноті є поставлених до Фінляндії кілька нових домагань, включаючи домаганє інтерновaня, розоруженя і відданя Совітській Росії всіх карельських повстанців на фінляндській землї, переданя Росії їх оружя і заплаченя Фінляндією відшкодованя за всї шкоди, вчинені Росії через карельську револьту.

Німеччина заплатила першу рату в сумі 31 міліонів золотих марок.

ПАРИЖ, 18. січня. — Німеччина заплатила нині першу рату в сумі 31,000.000 золотих марок згідно з недавним рішенєм репараційної комісії в Кан.

Антанта уділила Німеччині мораторію.

КАН, 14. січня. — На вчерашнім засїданю найвисшої ради відчитано рішенє репараційної комісії дотично проволоки, яка зайшла в сплачуваню рат военного відшкодованя зі сторони Німеччини. В рішеню сказано, що комісія рішила уділити німецькому правительству тимчасову мораторію відносно тих рат, які припадають на 15. січня і 15. лютого на слідуючих услівях:

1. Що протягом тимчасової проволоки (мораторії) Німеччина буде платити в апробованих заграничних цінних паперах 31,000.000 марок в золоті що десять днів, починаючи з днем 16. січня.

2. Що протягом двох тижнів Німеччина предложить комісії плян свого буджету і паперової валюти, як також програму сплачуваня репарації в готівці і натурі на рік 1922.

3. Що мораторія скінчить ся, як комісія антантських держав видасть оречене дотично згаданого в другім услівю пляну і програми, а належний балянс стане платним до двох тижнів після висланя комісією свого ореченя.

Др. Ратенав, голова німецької делеґації, приняв до відома в імени свого правительства рішенє комісії.

ТОВАРИШІ!

Не забувайте про свої річні членські вкладки до Укр. Роб. Дому. Складайте їх в офісі Укр. Роб. Дому, посилайте почтою, або передайте своїми делеґатами на загальні збори.

Американський сенат ухвалив вислати до Росії медичні засоби.

ВАШІНҐТОН, 18. січня. — Сенат приняв вчера законопроєкт палати, уповажнюючий президента Гардінґа передати ратунковим орґанізаціям для розпределеня в голодуючих околицях Росії надвишку медичних засобів армії, яка не перевисшила би вартости $4,000.000. Законопроєкт йде тепер до президента.

Перший Зїзд Рад Криму.

СІМФЕРОПІЛЬ. — Перший Всекримський Зїзд Рад ухвалив земельний закон, що в основі усуває земельні непорозуміня Криму і полекшує стан незаможного селянства через наділ його землею на рахунок значного скороченя площі радгоспів.

Зїзд ухвалив конституцію Кримської Републики. Вироблено ряд заходів для доцільного переведеня нової економічної політики в Кримі. Зїзд вибрав Кримську Раду Центрального Виконавчого Комітету в складі 50 членів і 15 кандидатів.

На голову вибрано тов. Гавена, що звернув ся до зїзду з промовою, в якій зазначив: "Утворено форму радянського апарату, треба влити в неї пролетарський зміст. Се можливе тільки в тому разї, коли маси братимуть активну участь в будівництві і підтримуватимуть орґани радянської влади".

Зїзд вибрав делеґатів на Всеросійський Зїзд Рад. Під спів "Інтернаціоналу" ухвалено відозву зїзду до всіх працюючих Криму, до братерських радянських републик і до Червоної Армії.

На першому засїданю К. Р. Ц. В. К. вибрано Раднарком Криму на чолї з головою Сеїдом Галієвим.

ПОЗІР! МІСЦЕВІ ЧЛЕНИ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ!

В слідуючу неділю, 22 січня, с. р. о год. 2.30 по полудни відбудуть ся в Укр. Роб. Домі

ЗБОРИ ВСІХ МІСЦЕВИХ ЧЛЕНІВ УКР. РОБ. ДОМУ

на котрих виберeть ся делеґатів на загальні річні збори У. Р. Д. від загалу місцевих членів У. Р. Д. і виповнить ся пропозиції для загальних зборів.

На сї збори повинні обовязково явитись всї члени У.Р.Д. в місци, так ті, що належать, як і ті, що не належать до Відділу У. Р. Д., котрі виповнили свої річні вкладки.

Кождий член повинен при вході до салї виказатись своєю членською карткою.

Екзекутивний Комітет
і Заряд Відділу У. Р. Д.

МІТІНҐИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

ПЕРШИЙ РАЗ В КАНАДЇ!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

відіграє

В СУБОТУ, 21-го СІЧНЯ, В УКР. РОБІТНИЧІМ ДОМІ

славну комедію в 4-ох діях, з житя драматичних артистів з під пера найбільшого укр. драматурґа І. Тобилевича п. н.:

"ЖИТЕЙСЬКЕ МОРЕ"

В згаданій штуці є дальший протяг звісної комедії І. Тобилевича "Суєта". Се є кінець історії житя Івана Барильченка, того самого героя, що в "Суєті". В виставі беруть участь найлучші сили Кружка Укр. Робітничого Дому.

Куртина підносить ся точно о год. 8.15 вечером.

Ціни місць: 55, 40 і 27 центів (включаючи вор текс).

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришене "Українських Робітничих Вістий".
Передплата на рік $4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в газеті рукописий не звертаєть ся, хіба що дописуватель виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщеня та залучить почтову марку на її пересилку.

СТАРІ ТЕМИ І СТАРІ ТА НОВІ БРЕХНІ.

Вже спорий протяг часу уплинуло від тоді, як ми доказали "Українському Голосови" на його власне домагане, в який спосіб Петлюра продав шляхоцькій Польщі Східну Галичину і инші українські землі. За якийсь час наші докази потвердив був у "Свободі" др. Михайло Лозинський, великий авторітет для "Укр. Голосу" в "українських справах", якого статі "Укр. Голос" часто передруковує. Тоді "Укр. Голос" повиляв був троха хвостом, старав ся оправдати ся перед Лозинським і вкінци сів маком.

Але виходить, що колишному соціялістови і недавному платному петлюрівському наганячеви, а теперішному редакторови "Укр. Голосу" нема спокою через те, що Петлюра продав польським панам Східну Галичину і инші українські землі та став їх наймитом, і він (редактор "У. Г.") стараєть ся знайти таку тему до писаня, в якій міг би вибілювати Петлюру за його злочини. Такою старою темою "Укр. Голосу" є передовиця в послідним (3) числі тої ґазети п. н. "Розляла Маланка молоко зі збанка".

І чого то вже не повписував редактор "Укр. Голосу" в тій статі! Що речене, що слово, то або стара або нова брехня. Читаєш і дивуєш ся, як може чоловік так брехати. Виходить, що "Укр. Голос" має своїх читачів за скінчених дураків, коли відважить ся подавати їм такий "духовий корм".

Щоби доказати, як нахабно і безлично "Укр. Голос" бреше, ми приневолені навести тут не поодинокі слова або реченя зі згаданої статі, але цілу частину статі.

Ми уважаємо низше своєї чести збивати таку стрілянину "Укр. Голосу" зза плота на нашу адресу, як "російсько-польські комуністичні аґенти", "у своїй безкористній праці для Великої Росії і Великої Польщі" і т. и. Нас і нашу роботу українські робітники і фармері в Канаді бачуть і знають і не робітничим зрадникам, гандлярам своїми переконанями і бувшим платним наганячам польсько-шляхоцького пахолка Петлюри судити, хто чиїм є аґентом і як для кого працює. Ми тут наведемо ту частину статі "Укр. Голосу", де брешеть ся отверто, а не стріляеть ся зза плота. Ось що там читаємо:

"Союз України з Польщею може бути пустою мрією, як пустою мрією може показати ся й всякий союз, пр. памятний союз Австрії з Італією. **Однакож союз, хоч би й непопулярний, не становить ганебного вчинку.** Всяке добровільно в якійсь спільній цїли утворене товариство є союзом. Як Гриць з Іваном утворять союз пр. для провадженя спільного стору, то нїхто не може сказати, що продав ся Гриць Іванови, або Іван Грицеви. Говорити "продав ся" можна хиба тоді, як би Гриць наймив ся до роботи в Івана, або Іван в Гриця. Але й таке говорене не було би вірним. Бо хто наймив ся до роботи, той може й увільнити ся від роботи, а хто продав ся, той не може увільнити ся. А хто з Українців "продав ся"? Українські комуністи, які відрекли ся самостійности за миску московської комуністичної сочевиці! Петлюра самостійности України ніколи не відрікав ся. Сего не може йому закинути навіть найтяжший його ворог. І можна зовсїм певно сказати, що як би не Петлюра, то не було би нині й того, що називає ся "Українською Соціялістичною Радянською Републикою". Як би не Петлюра, то совітська Росія була би нині навіть не маскувала ся на Україні іменем української радянської републики. Україна була би просто ґрупою полудневих російських ґуберній як і за царя Миколи Романова. **А так, то бодай в очах міжнародного права Україна зробила перші кроки, як окрема державна одиниця.** Се мусять завдячувати українські комуністи непохитному самостійницькому становищу Петлюри".

Послухайте, кілько тут є брехні і свідомого баламученя темного читача.

Говорить "Укр. Голос" про "союз України з Польщею", згадавши перед тим, що "Петлюра є за союзом України з Польщею", отже все наведене в горі відносить ся до Петлюри і шляхоцької Польщі. І "доказує" "Укр. Голос", що "союз, хоч би й непопулярний, не становить ганебного вчинку". І на "доказ" сего дає дурні приміри з Грицями та Іванами.

В тім то й річ, що "союз" Петлюри з Польщею не був такий, як всякий инший союз, не говорячи вже про те, що союзна Петлюрі шляхоцька Польща є найбільшим ворогом українського народа навіть з національної точки погляду. Се не був союз рівного з рівним, з однаковими для обох сторін користями. Се було запродане Петлюрою польським панам на завсїгди значної частини української території і населеня і віддане польським дідичам і фабрикантам другої, ще більшої частини України в економічну експльоатацію. Бо чи заперечить бувший секретар петлюрівської місії в Вашінґтоні се, що на підставі заключеного союза з Польщею Петлюра віддав цілковито польським панам Східну Галичину, Холмщину, Полїсє і значну частину Волині, а правобережну Україну віддав під експльоатацію польських дідичів і фабрикантів? Може хоче на се петлюрівський екс-"дипльомат" документів, і то не з наших рук, але з "авторітетних"? Коли так, то хай удасть ся до д-ра М. Лозинського, а той зараз їх роздобуде, як на "професора державного і міжнародного права" пристало.

Отже такий бізнес Петлюри з шляхоцькою Польщею, як в горі сказано, се не союз, як хоче в гарнім світлі представити "У. Г.", а продаж Петлюрою України польським панам. Сего петлюрівський наймит з "У. Г." ніяк не заперечить.

Плете дальше теревені "Укр. Голос," що Петлюра самостійности України ніколи не відрікав ся".

Кому блахмана пускає "Укр. Голос"? То цілковите зречене ся на річ Польщі Сх. Галичини, Холмщини, Полїся і частини Волині і віддане в експльоатацію польським дідичам і фабрикантам цілої правобережної України називаеть ся в "Укр. Голосу" "самостійністю"?! Як так, то дуже просимо. Але дотепер ми нігде не чували про таку "самостійність".

Дальше "Укр. Голос" приписує істноване Радянської України як заслугу Петлюрі.

Дійсно, таких чудернацьких і заразом великих претенсій не ставить собі навіть самий Петлюра. Але бувший петлюрівський платний наганяч в Вінніпеґу є "більше папський як сам папа".

Він каже, що "як би не Петлюра, то совітська Росія була би нині навіть не маскувала ся на Україні іменем української радянської републики. Україна була би просто ґрупою полудневих російських ґуберній як і за царя Миколи Романова". Так нахабно бреше редактор "Укр. Голосу". Він очевидно або вдає з себе дурня, або хоче дурнями зробити своїх читачів.

Аджеж треба знати "Укр. Голосови", коли він сего дійсно не знає, що російські большевики, нинішна правляча партія в Совітській Росії, ще перед захопленем власти в свої руки, а навіть перед мартовою революцією в Росії були **одинокою зі всіх** російських буржуазних і соціялістичних партій, що **признавали за кождою народностию в бувшій царській Росії право на самовизначенє аж до відділеня ся.**

І не лише в теорії проголосили се большевики. Вони перевели сю теорію і в практиці.

Нинішна Радянська Федерація складаеть ся з більше як 20 ріжних самостійних і автономних републик і країв. Є автономні републики і краї та трудові комуни таких народностий, про істноване котрих не знає навіть ще й нині пересічний буржуазний учений. Хто дбав про розвиток тих народностий колись? А тепер в Радянській Федерації вони мають повну свободу розвитку. Прим. не так давно тому назад була новинка, що в селї Аячеві, в Симбірській губернії, відкрито **першу середну школу з мордвінською викладовою мовою.** Се найліпше свідчить, як кожда народність має право розвивати ся під радянською владою.

І не заслуга се Петлюри, що істнує нині Українська Соціялістична Радянська Република, але заслуга се самих українських робітників і селян, заслуга се також російського пролетаріяту, що помагав українському працюючому людови встановити свою власну републику а тепер помагає її оборонити перед таким "приятелями", як Петлюра та його хлїбодавці — польські пани.

Редакторови "Укр. Голосу" треба би також знати, що крім Радянської України істнують ще радянські републики Азербайджан, Вірменія, Грузія, Далеко-Східна Република і много инших більших і менших републик та країв. Чому вони не є "російськими ґуберніями як і за царя Миколи Романова"? Чи се також заслуга Петлюри?

Очевидно, "Укр. Голосови" може не подобати ся внутрішний устрій в згаданих републиках і їх взаїмовідносини до Совітської Росії, він хотів би там бачити буржуазну 'демократію', однак се не зміняє сути річи. Фактом є, що ті републики не є нині російськими ґуберніями, як за царя Миколи Романова, але є осібними державними одиницями, як і Радянська Україна. А Петлюри вони й на очі не бачили.

На кінці "Укр. Голос" признає, що "бодай **в очах міжнародного права Україна зробила перші кроки, як окрема державна одиниця".**

Так, Радянська Україна зробила о ціле небо більше в очах міжнародного права, як окрема державна одиниця, ніж всї петлюрівські злочини і скандали на Україні і поза її границями взяті разом. І то помимо того, що петлюрівщина вислугувалась через цілий час свого істнованя европейській реакції, особливо в її круті хвилї (прим. підчас істнованя радянського правлїня на Угорщині), помимо того, що вона запродувалась кождому, кого лише стрінула. Радянська Україна зробила більше від петлюрівщини навіть з національної точки погляду. І ще раз скажемо: не завдяки Петлюрі вона сего доконала, але проти його волї і йому подібних.

Петлюра і вся українська контрреволюція роблять все, що можуть, щоби шкодити у всім Радянській Україні. Вони готові кождої хвилї заляти її в морі братної крови. Вони й витрачають всї свої сили на те, щоби до того кровопролитя привести, тільки що вони вже безсильні.

Щоби Радянська Україна не цвила і розвивала ся, але щоби гинула з голоду, горіла вогнем і купала ся в крові — сего бажають і такі подлі і нікчемні людці, як редактори "Укр. Голосу". Але в той сам час вони сміють писати, що Радянська Україна істнує завдяки Петлюрі.

Про дальші старі і нові брехні "Укр. Голосу" в послідній його передовиці поговоримо другим разом. В.

З РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ.

Петрогадська "Правда" з 22. листопада містить статю военного совітського комісара Льва Троцького п. н. "Тула лишаеть ся кузнею Червоної Армії".

Місто Тула є центром военної індустрії в Росії. В Тулї є найбільші фабрики карабінів і патронів. Тула постачала колись карабінами і патронами мілїонову царську армію, а тепер вона постачає Червону Армію. В згаданій статі Троцький між иншим пише про Тулу слїдуюче:

"Коли Денікін напирав на Тулу, ми обороняли її всїма силами і обороняли. Инші міста ми тимчасово віддавали ворогови, і відтак відбирали. Але Тулу ми не сміли віддавати ні на одну годину. Бо на ковадлах Тули виковуеть ся оруже Робітничо-Селянської Армії.

Після тяжких грізних днів в вересни 1919 року пройшло много тижнів і місяців найтяжшої боротьби, найбільших страждань і жертв, але і славних побід. Уоружені тульським карабіном і тульським багнетом, з патроном в натронташі, робітники і селяни відбили ворогів на всїх фронтах".

Зясувавши побіди Червоної Армії, Троцький вказує дальше в своїй статі, що се вже не значить, "що карабін і патрон, і кулемет і ноган не потрібні більше републиці робітників і селян".

"Ні, не значить. Вороги наші притихли, але зовсїм не помирились з нами. Трудова република — без царя, і, головно, без поміщиків і капіталїстів — лишаеть ся для них так як і перше смертельною загрозою".

Вказавши в своїй статі на теперішний "мирний" час між радянськими републиками і світовою буржуазією, яка ніколи не захоче помирити ся з думкою, що поруч з нею істнує федерація робітничо-селянських републик і при кождій нагоді буде старати ся на них напасти, Троцький каже, що працюючі маси Федерації повинні використати сей "мирний" час для зміцненя своєї армії і для її узброєня:

"Ми тим часом повинні крепко держати карабін в руці, а для того треба його мати, т. є. треба його зробити. Єсли-б у нас забракло карабінів і патронів, Пілсудскі негайно напав би на нас і вся польська буржуазія, спокусившись легкістю побіди, безсумніву, піддержала би його. Єсли-ж наші склади будуть повні карабінами і патронами, польська буржуазія десять раз подумає перед тим, як позволити Пілсудському напасти на нас... Доки нас окружають вороги, ми повинні бути готовими до їх відпору, а се значить, що Червона Тульська Кузня повинна працювати всїма силами... Совітська република повинна з увагою відносити ся до своїх тульських виробників карабінів, як і сї послїдні будуть твердо і чесно служити потребам робітничо-селянської републики.

Ся зима буде зимою напруженої, впертої і правильної праці. Тула лишаеть ся великою кузнею Червоної Армії".

Такими словами закінчує Троцький свою статю про значінє для робітничо-селянських републик "Червоної Тульської Кузні".

***

Редактор московських "Известий" Ю. Стеклов пише в тій ґазеті з 25. грудня в статі п. н. "Наш Долг" про доклади делеґатів на IX. Всеросійськім Зїздї Совітів про положенє в голодуючім Приволжу. Доклади давали предсїдатель Совнаркому Калінін і делеґат Антонов-Овсієнко, який прибув з центру голодової місцевости з Самари.

"Трепет жалости і обуреня пройшов по рядах присутних. Саля затрясла ся перед відкрившою ся перед нею картиною нещастя і упадків, перед котрою блїднуть оповіданя Дантового пекла. Стає стидно за сучасну "цивілїзацію", при котрій можливі є такі страхїтя, стидно за власне істноване; призирством і ненавістю запалювалось серце проти бездушної буржуазії, яка балуеть ся за роскішними столами і холоднокровно підраховує вигоди, котрі її вдасть ся зтягнути з кроки і костий погибаючих від голоду російських селян".

Стеклов спиняеть ся в своїй статі на особі Фрітйофа Нансена, представника Міжнародного Червоного Хреста, який, одинокий з европейських визначних буржуазних діячів, найбільше зробив для голодуючих жителів Приволжа. Імя Нансена стало популярним в Росії. При спомині його імени на засїданю Всерос. Зїзду Совітів, саля вибухає бурливими оплесками. Про Нансеня Стеклов пише:

"Не тільки соціялісти, але і такі люди, еще на порвавці остаточно зі старим світом неправди, як норвежський дослїдник Фрітйоф Нансен, обурюють ся на видовище відкрившої ся нараз перед ними гидоти буржуазного суспільства і пятнують її в висловах, які нагадують проклятя біблїйних пророків. Благородна постать Нансена, того послїдного ідеалїста, дійсного демократа і чоловіка з голови до ніг, на згадку котрого ціла саля вибухла однодушними оплесками поваги, слабенькою відплатою щирої чесности і гуманности, — ся постать представляє перехід від старого буржуазного світа, для котрого Нансен по сути вже є чужим, до світа праці, до світа пролетарського, котрий відчуває його близкість до себе і в серцях котрого звучать гармонійні йому струни людської солїдарности, співчутя і нетронутої любови".

Навівши сумну картину положеня у Приволжу і надії буржуазії, яка потерає вже свої злодійські руки, підраховуючи доходи, які вона думає "витягти з крови і костий погибших від голоду російських селян", Стеклов звертає свою увагу на тих, хто подає руку помочі голодним, на тих, в чиїх "серцях звучать гармонійні струни людської солїдарности, співчутя і дійсної любови", звертає увагу на Нансена, на делеґатів IX. Зїзду Совітів, на пролетаріят Европи і Америки і каже:

"На сїм станї праці і героїчної самопожертви відпочиває серце, яке втомилось від страхїть голоду і смерти, від звірства буржуазної цивілїзації. Тут люблять людий, тут співчувають працюючим і угнетеним, але особливі симпатії вони плекають до робітничо-селянської Росії, яка перша проголосила світови освободжене від війни і експльоатації... Ніякі слова, ніяка теоретична пропаґанда не можуть голоснїйше говорити про солїдарність працюючих цїлого світа, як ті скромні і в своїй скромности богаті жертви европейських і американських робітників, відриваючих кусок хлїба від свого бідного пайка, щоби поділити ся ним з російськими братями. **Зїзд зрозумів се і від імени російського народа висловив подяку тим робітникам, котрі в тяжку хвилину поспішили на поміч постигнутій нещастем совітській републиці, сему авангардови всесвітного пролетаріяту".**

Сї слова свідчать, як дорого цінять працюючі маси Росії найменшу поміч голодуючим із за границї. Цінять її не тільки як матеріяльну поміч, але і як співчуте людської солїдарности і дійсної любови.

Волинець.

Понад Кордоном.

(Статя т. І. Кулика, редактора "Червоної Правди" в Камінці Подільськім.)

Надзвичайно нервово реаґує прикордонна смуга на всї зміни, всї новини, що відбувають ся по обох боках кордону. Про трівкий стан того чи иншого уряду, про міжнародну ситуацію можна при певнім навику, мати більш-менш повне уявленє як по становищу спекулянтської біржі, так і по звітам так зв. "Берти" ("базарне радіо-телеґрафне аґенство").

Ще у Камянці не було одержано відомостий про визнане царських боргів, коли в Гусятині вже підскочив у гору курс радянського карбованця. Ще тільки збирав ся т. Троцький приїхати на Поділє для участи в осінних маневрах, коли вже почала ся метушня у Хотині. Ще мабуть тільки обмірковували Поляки з петлюрівцями плян останного переходу бандами нашого кордону, коли "Берта", вже розголошувала на камянецьких базарах той плян з усїми подробицями.

А плян, до речі сказати, заслуговує на увагу. До кордону мали зосереджуватись полонені петлюрівці з ріжних таборів, головним чином з Ланьцута, де найбільш провадила ся петлюрівська аґітація. У вигляді беззбройних "робочих дружин" вони чекають слушної хвилї для переходу на радянську територію, звичайно, зі зброєю в руках.

Рівночасно мало вибухнути петлюрівське повстанє в самій Камянеччині для обєднаня із закордонними бандами.

Вся підпольна орґанізація сеї змови була збудована по так зв. "бітенбіндерській системі", тобто складалась з дрібних комітетів по 3—5 змовців, при чім кождий з них мав звязок з одним членом другого комітету. Праця змовців провадила ся в двох напрямках: а) шпіґунство в радянських установах, для чого навіть в особливий відділ румполькордону пролїзли петлюрівські аґенти; б) орґанізація збройного повстаня в районї, для чого в кождім разї аґенти намагали ся завербувати з десяток активних куркулїв, у надії, що до них приєднаеть ся решта селянства підчас повстаня. Та марними були надії петлюрівщини. Завербувати практичного селянина Камянеччини в таку безнадійно осуджену на провал змову не вдало ся. І "військовий керовник" повстаня, котрий сидів у куркулївському селї Баговці, весь час скаржив ся в своїх звітах, що крім Баговецької волости нїгде селянство не згоджуеть ся боротись за У. Н. Р. Характерно, що навіть в сїй одинокій волости селяни не повстали проти Радянської влади.

Знаком до повстаня мали бути вибухи ручних ґранатів в кождій волости і в місті.

Але особливий відділ заздалегідь викрив змову. І тут то виявило ся, що крім кількох вчителїв, у ній брала активну участь виключно буржуазна інтелїґентська молодь — 18, 17 і навіть 16-лїтні ґімназисти, студенти... **Селянство майже нїгде не було заплутано в сїй змові.**

За кілька днів до переходу банд на нашу територію, ми одержали відомости, що на кордон прибуває все більше ешелонів з військово-полоненими, а Поляки починають ремонтувати мости через Збруч біля Гусятина, Кузличчина.

Нарешті було одержано відомости, що петлюрівська банда, озброєна, перейшла через Збруч на Радянську територію. За нею — друга, трета, четверта.

Військових червоних частин тоді в Камянеччині майже не було і сим власне і пояснюеть ся перший успіх банд. Вони захопили кілька пунктів в повіті, перерізали зелїзничний шлях коло Ярмолинець, спробували також відрізати шлях на Ушицю, виявили тенденцію до оточуваня Камянця: ясно, що петлюрівцям Камянець був потрібний як майбутна столиця У. Н. Р. Тим більше, що Тютюнник очевидячки, збирав ся на Україну цїлком поважно і надовго; про се свідчать його накази і відозви, де він обіцяв скликати установчі збори, дати 8-годинний день праці робітникам і не відбирати у селян землї, "яку вони кровю вибороли собі на протязї 4-ох лїт революції". А що найбільш цікаво в тих сміхотворних наказах, се те, що Тютюнник, звертаючись до червоноармійців, нахваляв ся "по очищеню України, звільнити також і... Великоросію від большевиків".

Банди зруйнували в повітї продовольчий апарат, забили чимало продробітників, представників Радянської влади по волостях, стероризували населенє.

Але в самому Камянці був повний спокій. Комуністичну орґанізацію було змобілїзовано, все озброєне кинуто проти банд. **Нї евакуації, анї паніки не було зовсїм.** Вже через 2—3 днї червоні загони видерли з рук бандитів ініціятиву і перейшли у наступ. Повний розбрат в лавах бандитів посїяло проголошене амнестії тим, хто добровільно здасть зброю. Банди складали ся майже виключно з полонених, котрі мріяли лише про те, щоб повернути до рідних хат, але не мали ніякої охоти проливати кров за У. Н. Р.

Через кілька день банди було остаточно зліквідовано. Неминучу поражку банд визначило відношенє до них селянства. **Селянство Камянеччини в банди не пішло, проти Радянської влади не повстало.** Мало того, було богато випадків, коли селяни виганяли бандитів. (Орининська волость), переховували комуністів, продаґентів то що, коли в с. Гукові петлюрівці (а хто каже і Поляки) поздирали печатки з митного складу і запропонували селянам розграбувати зібрані там товари, селяни не тільки не стали грабувати, але навпаки, поставили свою власну охорону і передали склад цїлком непорушеним Радянським прикордонним орґанам, коли ті повернули. Ясно, що при такім відношеню селянства до Радянської влади — нова спроба петлюрівщини мусїла збанкротувати.

Блискучою відповідю населеня Камянеччини на цю спробу — були жовтневі свята.

Ми не мали часу підготуватись до них, бо річниця припала якраз зараз після ліквідації банд; але треба сказати, що таких свят Камянеччина ще не бачила.

У містї святкував і то горячо і щиро, навіть Укр. Університет — сей недавний резервуар потенціяльної петлюрівщини. В кождім селї був свій урочистий похід з червоними прапорами. Кольони з окремих сїл зєднували ся у волосному селї, а звідти йшли на сполучене з иншими волостями. Весь повіт уявляв з себе один суцїльний червоний святочний похід, в супроводї зорґанізованої по всїх селах своєрідної "селянської кінноти" — без сїдел, але з червоними стрічками і революційними піснями.

В Гавриловецькій волости, де Збруч вливаеть ся в Днїстер, похід рушив по берегу, над самим кордоном. По той бік кордону зібрала ся величезна юрба Бесарабців та Галичан. Румуни почали розганяти пострілами і прикладами своїх підданих, але Поляки не відважили ся зробити того самого з Галичанами. **На промови наших бесїдників зза Збруча лунало гучне "Слава!", — чутно було вигуки в честь Радянської України.**

Коли наш оркестр заграв Інтернаціонал, Галичани по той бік поздіймали шапки, повставали з місць. І навіть польські салдати і офіцири, під впливом наелектризованої юрби, змушені були витати зброєю і віддавати шану "гимнови дружної держави".

Не можна пророкувати — чи остаточно петлюрівщина покинула мрії про нові напади на Радянську Україну.

Але маємо підстави сподїватись, що на Камянеччину вони більше не полїзуть.

Колишна столиця У. Н. Р. стала тепер одною з найбільш твердих, надійних, певних підвалин Червоного, Радянського Поділя.

ШКОЛЯРСЬКИЙ МАРШ.

Ми лани зелені кинули —
Хай під снїгом тихо сплять,
Загорнувшись в білі килими
Жде весни земля.

***

Підем зграєю веселою
Без протоптаних стежок.
Голівок своїх не схилимо
Перед чарами книжок.

***

Ми батьків своїх розбудимо,
Поведем в нові світи
І до світла разом будемо
Сміло й весело іти...

***

На лани свої ми прийдемо
З новим засївом думок
І гуртом ми щастя знайдемо
Без протоптаних стежок!...

А. Панів.

Лише упадок капіталу може піднести селянина, лише протикапіталїстичний уряд може усунути злиднї. Конституційна република се диктатура обєднаних експльоататорів.

(Маркс.)

Телеґрафічне получене між Київом і Варшавою.

Між Київом а Варшавою утворено безпосереднє телеґрафічне получене.

ПРОМОВА ЛЕНІНА НА IX. ВСЕРОС. ЗЇЗДІ СОВІТІВ.

("Известия", 24. грудня 1921.)

Тов. Ленін починає свою промову під грім довго неустаючих оплесків. Овація триває кілька мінут.

Товариші, — почав т. Ленін, — мені належить ся дати вам доклад про внутрішнє і міжнародне положенє Совітської Републики. Перший рік ми нині покористувались віддихом і попробували приложити свої сили на відновленє господарства, зруйнованого війнами, стараючись в той сам час заложити основи соціялістичного парядку.

Міжнародне положенє.

Певна рівновага в міжнародних відносинах тепер вже витворилась, і ми можемо вже її бачити. Ми представляли собі — і про се не від річи є пригадати, — як трудно робітничій клясі і всім працюючим як в Росії, так і в инших краях вийти з імперіялістичної війни. Але ми отвирали одинокий вихід з війни — се вихід революційний. Оказалось, що на нашу дорогу иншим народностям вийти не удалось. Але в основі наша оцінка була вірна. Рівновага, котра полягає в тім, що ми, окружені державами, ворожими нам до скаженини, видержали, одно се говорить вже про правдивість нашої основної оцінки.

Нас не знищили навіть найпередовійші краї. Се стало ся тому, що ми мали для себе піддержку трудових мас в цілім світі. Наш устрій був цілию для всіх працюючих. Він викликав віру в нас зі сторони працюючих мас у всіх краях, в тім числі і в тих, правительства котрих були нам ворожі. Наїзд, котрого ми зазнали протягом 4-ох літ, тепер затих. Однак треба бути дуже осторожними і дуже дальновидними в будучности. Треба дивити ся з точки погляду реального взаїмновідношеня сил. А сї сили згрупувались таким способом, що наші погляди, наша оцінка оправдалась. Капіталізм розкладаєть ся, економічна кріза неминуча, капіталізм котись ся в пропасть. Ми сильнійші тим, що ми більше знаємо, оцінюємо правильно. Капіталізм здихає, навіть в тих кругах, де про соціялізм боять ся говорити голосно, а про "страшних большевиків" і згадувати не принято, навіть в тих кругах істнує погляд, що треба анулювати довги. Про се ми говорили, і вони нас повинні були би в свій час вислухати. Для нас признати довги не так трудно, ми переходили і не такі трудности..

Пропаґанда про те, що большевизм чудовище, се ведеть ся у всіх краях. Большевиїм — се слово, котре не можна згадувати в приличнім товаристві, але за те всяка пропаґанда, котра ведеть ся нами, переслідуєть ся найжорстокійшими мірами. Се тому, що у капіталізму нема иншого виходу.

У нас рівновага нестійка, нам треба бути осторожними, нам треба бути кожду мінуту на сторожі. Від нового наїзду ми завсїгди на волоску, але ми знаємо, яке горе несе війна для робітників і селян. **Ми ідемо на найбільші уступки і жертви, але не на всякі, і не до безконечности.** Се повинні знати всі ті правительства Фінляндії, Польщі і Румунії, котрі піддержують і посилають проти нас білогвардійські банди.

Нема ні одного правительства, котре би так отверто говорило про признанє національностий, входячих в склад бувшої російської імперії, як про се говорили ми. Тільки ми дали повне право на самовизначенє, і сего права ми ні разу не нарушали. Але коли декотрі з національностий, освободжених нами, починають вести проти нас уоружену боротьбу, тоді ми перед формальностями остановляти ся не будемо, на то ми і революціонери.

Наше бажанє бути в мирі зі всіма державами. **Ми будемо всіми силами і всіми средствами охороняти мир, але єсли нас заставлять, ми встанемо як один муж, щоби відстояти нашу Републику.** Ви, товариші, прекрасно знали, що наша політика в сім питаню не може бути иншою. **Мир, але до певної границі.** Досягнено певної рвіноваги, але вона єще малоустійчива. Взявшись за наше мирне будівництво, ми будемо його продовжати, **але треба постійно бути на сторожі, щоби в небезпечну хвилю оборонити наші завойованя.**

Економічні взаїмовідносини з Европою.

Нам неможливо оставати без взаїмовідносин з капіталістичною Европою, але в той сам час і сама капіталістична Европа не може обійтись без того, щоби вступити з нами в якінебуть взаїмовідносини. Республика, в капіталістичнім окруженю, політично оказалась можливою. За сї 4 роки ми так много бачили загроз, що ні одної з них тепер вже не боїмо ся. Бльокада, котрою нас окружили, була тяжка для нас, але чи не була вона тяжшою для тих, хто нас бльокадував. З докладу народного комісара заграничних справ ви побачите, що Росія обросла цілим рядом торговельних представництв. Разом з тим, розуміеть ся, збільшаєть ся і небезпека нових наїздів. Але в торговельнім відношеню за докладовий 1921 рік ми зробили великі успіхи. Значнійшому розвитку торговлї перешкаджав стан нашого транспорту, котрий безпосередно звязаний з селянським господарством. Нам треба без упину напружувати енерґію, щоби поліпшувати паливне положенє. Але і тим успіхам, котрих ми досягли, ми обовязані розвитку нашої зовнішної торговлї. В 1921 році значно збільшив ся хід паровозів, до того ми ще дістали зза границї 13 шведських, 7 німецьких паровозів і до 50 цістерн. Великий промисл капіталістичної Европи на ділї йде на поміч нашій соціялістичній републиці. Ми дістали немного, але се тільки початок.

Суди в Анґлії не признали Совітську Росію де-юре; але торговля з капіталістичною Европою розвиваєть ся проти волї її правительств. Зносини з Сов. Росією уважають ся тими правительствами як зносини з чумою і тим не менше наші торговельні зносини з ворожими нам краями розвивають ся з кождим днем. Наш розрахунок оказав ся більше правильним, чим у капіталістичних правительств. Се, розуміеть ся, не тому, що у них нема людий, а тому, що не можна розраховувати правильно, коли стоїш на погибаючім шляху.

Дальше тов. Ленін наводив дані про розвиток нашої торговлї з заграницею. За 1918, 1919 і 1920 роки наш ввіз зза границї становив 17 мілїонів пудів, а в однім 1921 році ми дістали вже 50 мілїонів пудів. Наш вивіз в 1918 році ограничував ся з 2 з половиною міл. пудів, а в 1921 році ми вивезли за границю вже 11 міл. пудів.

— Се тільки початок. Не дивлячись на те, що правительства капіталістичної Европи щодня заявляють, що вони не допустять до зносин з нами, всетаки дехто оказав ся сильнійшим, чим ті угрози. Всї наші стараня повинні заключати ся в тім, щоби сей розвиток взаїмовідносин з капіталістичною Европою не остановляв ся, а йшов дальше і дальше. Не дивлячись на те, що ми зруйновані, що наш край збіднів до послїдних границ, всеж таки ми стоїмо на шляху, котрий отвирає нам можність економічного укріпленя. Ось що являєть ся основним фактом. Друга вашінґтонська конференція можливо вібудеть ся в новій обстановці і на ню будуть запрошені представники Совітської Росії і Німеччини.

Дальше тов. Ленін говорив про внутрішнє положенє, подрібно остановившись на питаню про "нову економічну політику", її успіхах і про поліпшенє сільського господарства, про боротьбу за заготовленє топлива, про необхідність в повноті виповнити продподаток.

На закінчене тов. Ленін говорив про ті трудноші, котрі ждуть Совітську Росію на нових шляхах її господарської творчости і т. д.

ШІСТЬ ЗЇЗДІВ РАД НА УКРАЇНІ.

З початком революції Україна і Росія були вкриті сіткою рад робітничих і селянських депутатів, а в богатьох містах і військових. У нас на Україні в Радах з початку переважали меншевики, есери за винятком міст: Київа, Харкова, Катеринославу і ин. Дрібнобуржуазна Центральна Рада намагала ся використати в своїх інтересах Ради робітничих і селянських депутатів в боротьбі з всеросійським тимчасовим урядом. Але особливо після того, як в Росії владу взяли большевики, Ради на місцях почали виступати проти Центральної Ради. На 16. грудня 1917 року в Київі був скликаний І. Зїзд Рад Робітничих і Селянських Депутатів. Зручним засобом Центральна Рада напирала на його делеґатів "Село Спілки" і таким чином забезпечила собі більшість. Частина зїзду, що стояла за Радянську Владу переїхала до Харкова. Тут було вибрано перший Центральний Виконавчий Комітет і Народний Секретаріят — Перший Радянський Уряд України.

Новоутвореному Урядові негаючись прийшло ся розпочати боротьбу з німецько-гайдамацько-петлюрівським контрреволюційним наступом. Але не сила була молодої ще радянської влади і вона примушена була залишити територію України. Затримавшись в Катеринославі Ц.В.К. скликав на 15. марта 1918 року там таки II. Зїзд Рад. Сей зїзд був повнійший ніж І. Головна справа була на тому зїзді мир з Німеччиною. Було постановлено продовжувати війну з Німцями і для сього проголосили Радянську Україну незалежною.

Німці заняли всю територію України і Радянський Уряд виїхав до Росії. Але нова филя повстань проти гетьмана, а потім проти Директорії, покликали до житя опять Радвладу.

В марті 1919 року в Харкові скликаєть ся III. Зїзд Рад, що мав вже представників мало не від усієї України. На сьому зїздї затверджено Постійний Радянський Уряд — Раднарком У.С.Р.Р. Ухвалено конституцію Української Соціялістичної Радянської Републики. Після зїзду уряд переїхав до Київа і радянська влада розпочала широку творчу будівничу роботу. А на Україну знову насунули хижі вороги: петлюрівці і денікінці і Рад. Уряд примушений був знов виїхати до Росії. Червона армія і повставше робітництво і селянство знову повиганяли своїх ворогів і встановили Радвладу.

Невстигла влада закріпити ся, як посунули на Україну Поляки з петлюрівцями. І в сей час у Харкові зібрав ся IV. Зїзд Рад.

Найголовнійшою постановою зїзду були: 1) утворенє комнезамів і 2) постанова про федеративний звязок з Р.С.Ф.С.Р. Зїзд оголосив війну Полякам і видав маніфест (лист) до робітників і незаможних селян України. Могутним ударом робітничо-селянського кулака було побито і Поляків з петлюрівцями, а потім Враґля з Махном.

Радянська влада одержала можливість кинути всї свої сили на господарчий фронт і розпочати відродженє народного хазяйства, В умовах трудового підйому зібрав ся V. Зїзд Рад на провесні 1921 року.

До сього менту VIII. Всеросійський Зїзд Рад накреслив нові підходи до економічного будівництва, а V. Всеукраїнський Зїзд Рад пристосував їх до умов українського житя. Весь зїзд пройшов під гаслом господарчого будівництва. "На трудовий фронт" сказав V. зїзд. Велика промисловість, засївна кампанія, закінчене розверстки, — ось найголовнійші справи зїзду.

З огляду на остаточну перемогу над ворогами зїзд оголосив амнестію своїм ворогам. Амнестія богатьох привернула до Радвлади.

Нова економічна політика збільшила трудову снагу трудящих мас, але разом із тим і відродила капіталістичні взаємовідносини.

Кооперація, комнезами, фінанси, — ось найголовнійші справи VI. Зїзду Рад. Треба все корисне, що дала нова економполїтика зміцнити і шкідливе — ослабити: треба допомогти сільській бідноті комнезамам. І VI. Зїзд безперечно виконає свої завданя, ще дужше зміцнить радянську владу.

С. Вдовиченко.

БЕЗПОМІЧНІСТЬ СУХОПУТНИХ КОРСАРІВ.

Телеґрама з Москви з 18. січня доносить, що Адольф Йоффе поїде в числї радянської делеґації на економічну міжнародну конференцію до Ґенуї.

Як то добре зробила українська чорносотенна преса, що убивши Адольфа Йоффе минувшого літа, завезла його труп до Київа і там забальзамувала. Єсли-б була не забальзамувала, був би труп до сеї пори розложив ся і не було-б кого післати на конференцію до Ґенуї.

Цікаво, як то воно буде виглядати, коли та укр. чорносотенна преса, яка по кільканайцять раз доносила про убійство і забальзамоване Йоффе, тепер буде писати, що Адольф Йоффе їде до Ґенуї на конференцію.

Зрештою... хіба вона про одно вже таке писала, чого ніколи не було на світі... Її вже не привикати.

***

Чи бачили ви, читачу, вершок "професорської" дурноти? Єсли ні, то ми наведемо вам взірець із здихавшої вже було і "пакі воскресшої" варшавської "Укр. Трибуни" з 1. січня. Там в "Листї з Парижа" "професор" від мамалиґи В. Коваль, обговорюючи причину запрошеня капіталістичними правительствами представників радянської федерації на конференцію до Ґенуї, каже таке:

"Стан Совдепії зараз такий, що вона повалена на всї чотири лопатки... і в Совдепії зараз сміливому корсарові можна робити, що він сам собі захоче".

Після розумованя "професора" без дипльому правительства капіталістичних країв кличуть совітських представників на конференцію тому, що Сов. Росія безпомічна, що там "сміливий корсар може робити, що сам собі захоче".

Вже навіть зголосили ся були такі "сміливі корсарі" в особах Тютюнника та Гуленка і рушили на Україну, а чи много з тих "сміливих" назад вернуло?

Зрештою, коли безпомічність Росії є причиною запрошеня її до Ґенуї на міжнародну конференцію, то чому той "шановний професор" не порадить сильній петлюрівщині лягти на вулицях Варшави та Ченстохови до гори черевом і кричати про свою безпомічність?

"Прихильна нашій справі" антанта побачила-б тоді, що петлюрівщина безпомічна і запросила-б на конференцію. А то лазить дурна і по міністерських передпокоях і каже, що вона сильна і смілива... А антанта дає її зброю і каже: коли ти сильна і смілива, то йди на Україну робити повстаня...

А на Україні — бють, аж з неї бандитське дранте летить.

Кажуть, що дурного і в церкві бють.

***

Не так давно ще тому назад трійця від закордонного комунїзму — Винниченко, Левинський і Паламар — "возвістили" світови про свою "комуністичну" смерть. Їхні націоналістично настроєні жолудки не перетравили навіть такого закордонного комунїзму, який був до серця "Українському Голосови", "Свободі" і иншій чорносотенній братії.

До прискореня смерти сих паламарів від закордонного комунїзму спричинив ся також і лист провідника укапістів на Україні Річицького та заява Ц.К. У.К.П.

За сї гріхи укапістів супроти своїх закордонних братів, постигла така сама участь і укапістів на Україні.

В харківських "Вістях" з 14. грудня читаємо лист членів Ц.К. У.К.П. і її визначнійших провідників, Юр. Мазуренка, П. Кулиниченка та инших, в котрім вони пишуть про розвал Укр. Ком. Партії і заявляють свою солїдарність з Ком. Партією (б.) України. Закінчують вони свій лист словами: "Хай живе Єдина Комуністична Партія!" і "Хай живе III. Комуністичний Інтернаціонал!"

Викопали укапісти з України яму своїй закордонній братії, а тепер і сами в ню попали. Декотрі з них спинили ся єще завчасу і зі словами "Хай живе III. Комуністичний Інтернаціонал" повернули назад, а решта злучила свої душі в паламарській "обители".

Яке враженє зробив сей розклад укапістів на Комуністичну Партію України?

"Буря в ложці води" — схарактеризував його В. Блакитний, редактор харківських "Вістий".

***

Французький премієр Бріян зрезиґнував з цїлим своїм кабінетом. Зрезиґнував він під натиском реакційнійших кругів на чолї з бувшим президентом Франції Пуанкаре і бувшим премієром Клемансом.

Обурились сї реакційні тигри на Бріяна за те, що він згодив ся засїдати на ґенуїській конференції за одним столом з Леніном і тим хотів здескридитувати "високогуманну" Францію.

Пуанкаре і Клемансо спасли "честь" Франції... Повалили Бріяна і взяли справу в свої руки. — Вже Бріян не засяде, "на ганьбу" Франції, за одним столом з Леніном, а засяде... Пуанкаре.

Мусій.

ПРИРОДНІ БОГАЦТВА УКРАЇНИ І ЇЇ ПРОМИСЛ.

В сучасний мент, коли повинна почати розвивати ся промисловість України на нових підставах, необхідно уявити, чим саме мусить ся промисловість користуватись, що може дати для її розвиненя сама країна. Україна мусить давати те, чим богата її природа, або, що теж саме, її природні богацтва; але-ж самі по собі природні богацтва можуть мати значінє лише тоді, коли до них прикладено ще працю. І тільки в такім разі ми можемо назвати сї богацтва — продуктивними силами країни. В залежности від того, які природні богацтва або продуктивні сили істнують в тій або иншій країні, в залежности далї від того, в якій мірі вони досліджені і нарешті оскільки вміють їх використувати, стоїть розвиненє промисловости країни. З сього видно, що і зокрема розвиненє промисловости України знаходить ся в тїснім звязку з її природними богацтвами, їх дослїдженєм і використуванєм.

Коли ми звертаємось до сучасного стану дослїдженя і використуваня природних богацтв України, ми повинні зауважити, що в відношеню до України в дореволюційні часи робило ся далеко не так, як потребує економічне житє і промисловість України і природні богацтва взагалї по всій Росії досліджувались далеко не в тій мірі, як того потребувало і економічне житє, а на Україні тим більше дослїдженя провадились з великими перешкодами.

В наш час, коли українська промисловість мусить розвивати ся особливо енерґічно, щоб як найбільше зменшити те руйнованє економічного житя, яке ми переживаємо і з яким держава всїма своїми силами починає бороти ся, необхідно знати, якими природними богацтвами вона володіє, які саме властивости мають сї богацтва; вони мусять бути як найкраще досліджені, бо тільки тоді ми можемо їх використувати з найкращими результатами.

До природних богацтв повинно віднести утвори природи, а саме: 1) підземні копалини і воду, 2) ґрунт, 3) надземні води, 4) рослинність, 5) тварини, 6) повітрє. Без дослїдженя з одного боку, без виясненя умов, при яких всї сї богацтва можуть бути використувані, ні одно з них не може мати економічного або промислового значіня і навпаки, чим більше вони досліджені, чим більше зясована їх економічна роля і вартість, тим більше значінє вони придбають для промисловости країни.

У нас на Україні є цїла низка інституцій, яким доручена праця по дослїдженю природних богацтв сеї держави. Між иншим є при Українській Академії Наук комісія по дослїдженю природних богацтв України, яка два роки назад під керованєм академ. Верзацького провадила надзвичайно енерґічну працю; безумовним обовязком Укр. Академії Наук є відновленє сеї праці, яка дала вже великі практичні наслїдки, а в останні роки, до останного часу, майже цїлком припинила ся. В наближаючі часи має розпочати свою діяльність друга, нова комісія при тій самій Академії, а саме комісія по використуваню продуктивних сил України, праця сеї останної комісії має особливо велике значінє в сучасний мент і коли Академія поведе її досить енерґічно, ся комісія повинна дати великі результати для промисловости України.

Подивимось, якими саме природними богацтвами володіє Україна і що потрібно зробити, щоб їх можна було-б влаштувати для промисловости України і в якім саме напрямку. Поперед усього звернемося до підземних богацтв:

Для промисловости XX. віку надзвичайно велике значінє мають з підземних богацтв паливо і зелїзні руди. Україна в значній мірі богата ріжними видами палива — 1) камінним вуглем, 2) бурим вуглем, 3) торфом.

Камінний вуголь. В великій скількости камінний вуголь находить ся в межах Донбасу, який охоплює Донщину, Харківщину і Катеринославщину. Сей район до війни давав найбільшу скількість камінного вугля на всю Росію. В 1913 році постачанє камінного вугля тут було 1.543.3 мілїонів пудів, або 70.3 проц., а в останних частинах Росії, з Російською Польщею, було лише 656.2 мілїонів пудів (29.7 проц.). Постачанє камінного вугля на Донщині та Катеринославщині було 1.683.8 п., в 1914—1915 р. — 1.626.3 міл. пудів, в 1916 р. — 1.752.2 міл. п., в 1917 — 1.498.3 міл. п., в 1918 — 551.700 м. п., в 1919 — 319.800 м. п., в 1920 — 274,402 м. п., в 1921 р. — 450,000.000 м. п. В 1913 р. продукція камінного вугля по всій Росії складала лише 2.75 проц. всесвітної. Як бачимо з приведених чисел, продукція камінного вугля надзвичайно зменшилась за часи революції; не вдаючись в розгляд того, в якім станї знаходить ся камінновуглева промисловість в сучасний мент — се відомо з сучасних щоденних ґазет, — можна сказати, що великі і глибокі копальнї в сей час гинуть і все більше і більше значінє придбають малі і не глибокі копальнї, де технічне оборудуванє богато простійше, ніж в великих. В звязку з сим знаходить ся те, що потрібно уже зараз знайти ті місця, де потрібно закладати нові шахти для постачаня "чорного хлїба промисловости"; місця сї можна намічати лише тоді, як місцевість досить досліджена і розвідана. Алеж в сучасний мент на се дослїджене звертають мало уваги і Українське Управлїнє промислових розвідок в Харкові почало розвідувати камінний вуголь в особливо важливій для України частинї камінновуглевого басейну, а саме в Грищінському районї, де відкрита сими розвідками присутність верств гарного камінного вугля недалеко від стації Логової.

Камінний вуголь залягає в великій скількости на площі в 20.000 кв. верств; запаси всього басейну відраховані так: "курних" вуглів — 1,238,848 міл. пудів, "тощих" вуглів та антрацітів — 2,293.538 міл. п., з курних вуглів — 400.000 міл. пудів "коксових" вуглів, які мають особливе значінє для металюрґічної промисловости України.

Ріжні сорти камінного вугля мають ріжне значінє, одні з них можна уживати лише як паливо, напр. антраціт, калорійність 8,000—8.600, летучих річий в — 12 проц. (90—95 проц.), алеж значна частина держить в собі більшу або меншу скількість ріжних річий, які ні в якім разї не можна палити через їх надзвичайно важливу цінність; бітумінальні (коксові, ґазові та ин.) вуглї (калорійність 6.606 — 8.900) летучих річий 12 проц. — 40 проц. (70 проц. — 90 проц.). Їх потрібно уживати для хемічної промисловости при здобуваню з курних коксових вуглів коксу, необхідно для металюрґічної промисловости, треба використовувати всї побічні продукти, з яких можна одержувати напр.: аміячну салїтру з амніяну (в 1917 р. здобуто було амонійної салїтри 570.000 п. на заводї в Катеринославщині, далї одержуєть ся низка летучих річий, — водень, метам, стілен, ацетілен, бензол, нафталїн і инші вуглеводи, далї придатні дуже коштовний для технїки і житя амоніяк, піріридін, ціян, сірководень, сірковуголь і инші хемічні сполученя. Летучі річи держать в собі до 1 проц. бензолу; при охолодженю летучих річий (світильного ґазу) в 70 проц. бензолу опадає в рідкому станї. Сей бензол має важне значінє через те, що з нього одержують ся анилїкові жарби, він уживаєть ся в двигунах внутрішнього стану (автомобілю) і т. и. Дуже цінний продукт при коксованю — се є камінновугляна смола, вихід котрої до 4 проц. від ваги камінного вугля; з неї виробляє ся богато цінних продуктів — бензол, талуод, нафталїн, антрацен, карбольова кислота і т. и. — річи, які дуже потрібні в технїці штучних фарб, річий фармацевтичних та лїкарських; з сеї-ж смоли здобуваєть ся шмаровидлове масло і ґаз для освітленя.

З сього короткого огляду видно, яке велике значінє має камінний вуголь не тільки як паливо, алеж також і для хемічної промисловости; в декотрих державах (Німеччина) хемічна камінновугляна промисловість стала дуже високо, зараз вона ще більше розвиваєть ся і будемо мати надію, що і у нас камінний вуголь, коли настане час його нормального здобуваня, буде стояти в основі української хемічної промисловости, і не будемо привозити те, що є у нас з Німеччини, як се було до останних часів. Коли ми маємо на метї використувати як найбільше наше природне богацтво — камінний вуголь, — то повинні подбати про те, щоб з камінного вугля було взято все, що він може дати і тоді буде розвивати ся промисловість взагалї, разом з транспортом, вириваючи сухий камінний вуголь та антрацит, як паливо і металюрґічна промисловість і хемічна. В дальшому, коли буде можна, ми звернемо увагу на инші роди палива і инші підземні богацтва.

Проф. В. Лучицький.

Товариство 'Природа і Школа'.

"Известия" доносять: В Петрограді основало ся нове товариство "Природа і Школа". До сего товариства належить богато спеціялістів природознавців, які розпоряджають научними приладами для теорії і практики своїх наук.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д.

Вінніпег, Ман.

В. Ролик $10.00
І. Ґалюк. в. і р. вкл. 6.00
В. Чайковський 5.00
В. І. Андрущак, вст. вкл. 5.00
Н. Олійник 5.00
О. Босович, вст. вкл. 5.00
М. Задорожний, річні вкл. 5.00
А. Фесенко, вст. вкл. 5.00
Ф. Лутчак, вст. вкл. 5.00
І. Переймa, річні вкл. 4.00
І. Вишиванюк, р. в. 3.00
О. Осадчук, р. в. 3.00
К. Шелеґей, річні вкл. 3.00
Н. Мальований, р. в. 2.00
Катерина Семенюк, р. в. 2.00
С. Доскоч, р. в. 2.00
І. Гловацький, р. в. 2.00
П. Корина, р. в. 2.00
А. Байдак, р. в. 2.00
Ю. Люльчак, р. в. 2.00
І. Навізівський, р. в. 2.00
Д. Лобай, р. в. 2.00
Д. Бойко, річні вкл. 2.00
П. Шабатура 2.00
Д. Сирник, річні вкл. 2.00
Й. Бабяк, річні вкл. 2.00
І. Гунька, річні вкл. 2.00
В. Лихий, річні вкл. 2.00
В. Ворошило, річні вкл. 2.00
І. Лазечко, річна вкл. 1.00
Т. Пилипас, річна вкл. 1.00
М. Німилович, річна вкл. 1.00
С. Хвалібога, р. в. 1.00
С. Біліньский, р. в. 1.00
В. Гах, р. в. 1.00
В. Німилович, р. в. 1.00
С. Логиненко, р. в. 1.00
О. Вовк, ... 1.00
Ф. Юркевич, р. в. 1.00
П. Шабатура, р. в. 1.00
Й. Лотоцький, р. в. 1.00
Марія Лотоцька, р. в. 1.00
Д. Лизун, р. в. 1.00
Н. Харчина, р. в. 1.00
В. Гоцалюк, р. в. 1.00
Н. Липка, р. в. 1.00
В. Мартин, р. в. 1.00
В. Деґодь, р. в. 1.00
Н. Матейчук, р. в. 1.00
М. Ф. Флічук, р. в. 1.00
М. Кащик, р. в. 1.00
Ф. Турчин, р. в. 1.00
Анна Змійовська, р. в. 1.00
В. Н. Колісник, р. в. 1.00
Анастазія Колісник, р. в. 1.00
С. Проців, р. в. 1.00
В. Гаврилюк, р. в. 1.00
Д. Дригибка, р. в. 1.00
С. Зарівний, р. в. 1.00
Й. Аламбець, р. в. 1.00
В. Сохацкий, р. в. 1.00
П. Ващишин, р. в. 1.00
А. Дзьола, р. в. 1.00
В. Гаврилюк, р. в. 1.00
І. Козоріз, р. в. 1.00
М. Сущинський, р. в. 1.00
М. Бобовський, р. в. 1.00
Анастазія Бобовська, р. в. 1.00
Д. Онищук, р. в. 1.00
А. Валько, р. в. 1.00
І. Мандяк, р. в. 1.00
П. Юзьвік, р. в. 1.00
Д. Скальський, р. в. 1.00
Н. Гридрій, р. в. 1.00
Д. Німилович, р. в. 1.00
Тов. "Nowe Zycie", р. в. 1.00
М. Злотий, р. в. 1.00
Й. Семенчук, р. в. 1.00
І. Симотюк, р. в. 1.00
І. Славич, р. в. 1.00
В. Франчук, р. в. 1.00
В. Панчук, р. в. 1.00
Геня Панчук, р. в. 1.00
А. Хома, р. в. 1.00
Н. Матейчук, р. в. 1.00
В. Парасюк, р. в. 1.00
Т. Турчин, р. в. 1.00
Д. Ковцун, р. в. 1.00
Ів. Угрин, р. в. 1.00
Е. Баранецкий, р. в. 1.00
П. Аламбець, р.в. 1.00
Я. Шасталь, р. в. 1.00
Стефанія Шасталь, р. в. 1.00
Т. Кульчицький, р. в. 1.00
Н. Андрусик, р. в. 1.00
Ольга Андрусик, р. в. 1.00

Разом $166.00

Портедж ля Прері, Ман.

С. Діякон, річна вкл. $1.00

Гвайт Ривер, Онт.

В. Клинецький ..... $.50
І. Зуб ..... .50
Н. Плитчук ..... .50

Разом $1.50

Іроквойс Фолс, Онт.

Тов. "Дорога до Освободженя"

вст. вкл. $25.00

Мавнтейн Парк, Алта.

П. Опалейчук $5.00

Мус Джо, Саск.

В. Олійник $1.00

Ратвел, Ман.

Д. Біловус, річна вкл. $1.00
Марія Біловус, річна вкл. 1.00

Келгари, Алта.

Я. Сакалюк, річні вкл. $2.00

Корбін, Б. К.

Д. Салевич, річні вкл. $3.00

Форт Френсес, Онт.

С. Михайлюк, р. в. $2.00

Мус Джо, Саск.

А. Денисюк, р. в. $4.00
М. Кривохижка 3.00
Й. Косик 2.00
Г. Касич 1.00
В. Олійник 1.00
Драм. Круж. ім. В. Винниченка 5.00

Саскатун, Саск.

І. Бізнар, р. в. 1.00

Колгорст, Алта.

Р. Ґриба, річні вкл. $3.00

Тімінс, Онт.

Т-ка А. Бойчук, р. в. $1.00
Г. Смук, р. в. 1.00

Янов, Ман.

М. Додик, р. в. $1.00

Доті, Б. К.

С. Сисак $6.00

Енґусвил Ман.

Д. Барановський, р. в. $2.00
І. Губенський, р. в. 2.00
Маґда Сивак, р. в. 2.00

Торонто, Онт.

С. Стельмащук, р. в. $2.00

Кічнер-Ватерло, Онт.

Укр. Роб. Товариство, р. в. ... $1.00

Еспанола, Онт.

Д. Юрчук, р. в. $2.00

Кардіф, Алта.

Тов. "Самообразованя", р. в. .. $1.00

Келгари, Алта.

К. Дзьвідзінський, р. в. $1.00
Гафія Дзьвідзінська, р. в. 1.00

Сиднi, Н. С.

Ф. Коваль, р. в. $1.00

Донблейн, Саск.

І. Будзінський, ... $2.00

Колгорст, Алта.

Н. Докумінський $3.00

Монтреал, Кве.

Р. Беркета $6.00
Т. Іванчук 5.00
Е. Кремпоеш ..... .25

Разом $11.25

Летбридж, Алта.

Т. Кошелек, р. в. $2.00

Жертви на сплату довгу Укр. Роб. Дому, зложені на руки т. Н. Гуцалюка, орґанізатора У. Р. Д. на Заході.

Едмонтон, Алта.

В. Ткач $5.00
Н. Ґреґораш 5.00
П. Кифорук 3.00
С. Никифорук 2.00
М. Мокрій 2.00
М. Остафійчук 2.00
І. Клебановський, р. в. 2.00
А. Легкун 1.00
Л. Берестов 1.00
Ф. Ковальський 1.00
Д. Попвечій 1.00
Н. Довголіс 1.00
В. Тімненко 1.00
С. Дзовнір 1.00
І. Мимохід 1.00
Н. Червін 1.00
Й. Лутчак 1.00
Е. Петров 1.00
В. Стефюк 1.00
Е. Тимченко 1.00
П. Гайдейчук 1.00
О. Дудар 1.00
О. Будник 1.00
М. Будник 1.00
І. Килий 1.00
Н. Позняк 1.00
Н. Гусак 1.00
Я. Курчик 1.00
Н. Францевич 1.00
Ф. Флічук 1.00
П. Лисак 1.00
Ш. Юркіш 1.00
Марія Гаврилюк 1.00
О. Стренетка 1.00
Г. Андрейчук 1.00
Н. Ориджук 1.00
А. І. Мельничук 1.00
І. Волс 1.00
Г. Савич ..... .50
М. Делявський ..... .50
Марія Андрейчук ..... .50
Г. Присутний ..... .50
П. Головач ..... .50
Дж. А. Куполс ..... .25
Шаць ..... .25
П. Косакевич ..... .25
Без поданих назвиск 1.70

Разом $56.95

Брул Майнс, Алта.

До нашої світом забутої місцевости, де все належить до компанії, прибув орґанізатор Укр. Роб. Дому, т. Н. Гуцалюк і дав відчит. на тему: "Початки капіталізму".

Відчит був дуже цікавий для тутешних українських пролетарів і они богато з нього скористали.

По відчиті заряджено колекту жертв на сплату довгу У. Р. Д. і слідуючі товариші поспішили з своїми датками:

Л. Мігович $7.00
Г. Онуфрейчук 6.00
М. Блаженько 5.00
С. Зозук 5.00
А. Мельничук 5.00
М. Іванюк 5.00
В. І. Мишок 5.00
Т. Никифорук 5.00
Д. Бабала 5.00
Й. Качоровський 5.00
П. Романчук 5.00
М. Шидловський 5.00
В. Близнюк 5.00
І. Гакман 5.00
Н. Г. Онищук 5.00
І. Г. Михайлюк 5.00
Р. Стойко 5.00
М. Мето 3.00
С. Печенюк 3.00
А. Шмигировський 2.50
П. Батраш 2.00
І. Котик 2.00
П. Василів 2.00
М. Тарабас 2.00
І. Штокал 2.00
І. Т. Яремко 2.00
Г. Антонюк 2.00
К. Кулик 2.00
Ф. Магиґа 2.00
Безіменний ..... .75
Дрібна колекта 2.95

Разом $119.20

З того вислано до Вінніпегу **$105.25** а $13.95 остаєсь в касі, які вишлеть ся пізнійше. Всім жертводавцям щира подяка. М. Ш.

Кадомін, Алта.

На відчиті т. Н. Гуцалюка зложили жертви на сплату довгу У. Р. Д. слідуючі товариші:

М. Мисливка $10.00
Д. Крашевський 10.00
К. Гудима 5.00
М. Гудима 5.00
Д. Кебич 5.00
Ф. Коропко 5.00
Ш. Огоновський 5.00
Ш. Смолко 5.00
М. Ґедус 5.00
В. Гриба 5.00
Д. Гасук 5.00
П. Музичка 4.00
І. Стацик 4.00
Н. Пащак 3.00
Г. Стокс 3.00
В. Онищук 1.00
С. Смаіл 1.00

Разом $81.00

Мовнгейн Парк, Алта.

Дорогі Товариші:—

На відчиті т. Н. Гуцалюка, орґанізатора У. Р. Д. зложили свої жертви на сплату довгу У. Р. Д. слідуючі товариші:

А. Кавуля $10.00
Ф. Шевчук 7.00
М. Ясінський 5.00
В. Рошка 5.00
П. Букса 5.00
Г. Дятчук 5.00
Д. Алексійчук 5.00
М. Десниця 5.00
Н. Куровський 5.00
С. Лаґадин 5.00
П. Опалійчук 5.00
І. Піско 2.00
Н. Пеліховський 2.00
І. Антоноф 2.00
М. Нагорний 2.00
І. Кенда 2.00
Ф. Смірнов 1.00
С. Цікловуля 1.00

Разом $74.00

Щира подяка всім жертводавцям.

З тов. привітом,

М. Ясінський, предс. А. Кавуля, секр.

Дромгелер, Алта

І. Костюк $5.00
П. Трухан 5.00
І. Борецький 5.00
Д. Бунда 5.00
Ф. Начук 3.00
П. Письменний 3.00
І. Юхим 3.00
Д. Чичота 2.00
М. Підруцкий 2.00
М. Юхим 2.00
Й. Кохалюк 2.00
Он. Серна 2.00
І. Лупул 2.00
В. Кортва 2.00
І. К. Лупул 2.00
В. Драґанюк 2.00
Ю. Н. 2.00
Н. Харик 2.00
С. Кресько 2.00
Ів. Підборачинський 2.00
В. Франко 1.00
І. Мельник 1.00
В. Мельничук 1.00
І. Гайтинюк 1.00
Д. Небога 1.00
Ф. Кавецький 1.00
Р. Волощук 1.00
Н. Мандрусяк 1.00
Г. Ганюк 1.00
А. Войтишин 1.00
Н. Кобилка 1.00
В. Тимош 1.00
Н. Гіль 1.00
Е. Тешієр 1.00
Н. Топольніцкий 1.00
О. Глушко 1.00
П. Зеленько 1.00
М. Беркоша 1.00
І. Стратейчук 1.00
І. Марівцан 1.00
Ф. Дмитрук 1.00
П. Іванійчук 1.00
М. Сидір 1.00
М. Гикавий 1.00
А. Петровський 1.00
Марія Семеґен 1.00
В. Семотюк 1.00
Павліна Смеричинська 1.00
І. Бабій 1.00
Д. Скакун 1.00
І. Крицун 1.00
І. Смеричанський 1.00
Г. Ґалан 1.00
Ф. Н. Котик 1.00
Н. Стефанюк 1.00
Н. Савчук 1.00
П. Капак 1.00
І. Мостовий 1.00
Ю. Ткачук 1.00
Д. Воробець 1.00
В. Кобивка 1.00
Г. Павлюк 1.00
Олена Капак 1.00
М. Глинчук 1.00
Дрібна колекта 3.00

Разом $59.00

Гилкрест, Алта.

М. Білан $2.50
Н. Кубіч 2.00
О. Вакалюк 2.00
І. Куніский 2.00
Ф. Григорієв 1.00
Й. Фербей 1.00
О. Лазаренко 1.00
О. Даниш 1.00
В. Воротняк 1.00
М. Іванічак 1.00
В. Панчук 1.00
Т. Ґушул 1.00
П. Божан 1.00
Mrs Gregory 1.00
В. Тиринюк 1.00
В. Мустаца 1.00
Н. Пишкан 1.00
Е. Гулько 1.00
М. Ґудз 1.00
А. Нікітюк 1.00
М. Міхалюк 1.00
Анна Івасюк 1.00
А. Т. Шлемко 1.00
М. Секел 1.00
Д. Ґнідан 1.00
С. Кішлевич 1.00
Марія Крета 1.00
Катерина Чернічек 1.00
Анна Осікі, на рах. вст. вкл. ... 1.00
Марія Осікі, на рах. вст. вкл. ... 1.00
І. Толераш 1.00
Ґрахіна Григорчук 1.00
Ф. Кримський 1.00
І. Григорчук 1.00
Анна Осікі ..... .50
Марія Осецка ..... .50

Разом $111.00

ВІДЧИТ т. Н. ГУЦАЛЮКА.

Колмен, Алта.

В неділю, 25. ґрудня, прибув до нашої місцевости т. Н. Гуцалюк, орґанізатор У. Р. Д. і того таки дня, о 8. годині вечером, дав відчит на тему: "Парляментаризм а Совітизм". Товариш лектор в дуже приступний спосіб вияснив ріжницю між тими двома формами державного правлїня, себ то між буржуазною і робітничою формами державного правлїня.

Відчит викликав велике заінтересоване серед наших робітників. Після того тов. Гуцалюк промовив про потребу піддержаня Укр. Дому і присутні поспішили з жертвами на сплату довгу нашої інституції.

В вівторок, 27. грудня, тов. Гуцалюк дав ще один відчит: "Про російську революцію". Він росказав присутним, як повалено царат і як буржуазія взяла власть в свої руки, та як відтак робітники і селяни повалили буржуазне правительство і взяли владу в свої руки.

Присутні були дуже вдоволені відчитом і своє вдоволене висловили оплесками при його закінченю.

За Відділ У. Р. Д.
П. Печенюк, секр.

Жертви на сплату довгу У. Р. Д. зложені після відчиту т. Гуцалюка:

Н. Дзіняк $6.00
К. Петруняк 5.00
Н. Онищук 5.00
І. Кобивка 5.00
П. Баранюк 5.00
С. Маланчук 5.00
С. Данилюк 5.00
Я. Кобивка 3.00
Н. Савчук 2.50
П. Капак 2.50
І. Мостовий 2.00
Ю. Ткачук 2.00
Д. Воробець 2.00
В. Кобивка 2.00
Г. Павлюк 2.00
Олена Капак 1.00
М. Глинчук 1.00
Дрібна колекта 3.00

Разом $59.00

Гилкрест, Алта.

М. Білан $2.50
Н. Кубіч 2.00
О. Вакалюк 2.00
І. Куніский 2.00
Ф. Григорієв 1.00
Й. Фербей 1.00
О. Лазаренко 1.00
О. Даниш 1.00
В. Воротняк 1.00
М. Іванічак 1.00
В. Панчук 1.00
Т. Ґушул 1.00
П. Божан 1.00
Mrs Gregory 1.00
В. Тиринюк 1.00
В. Мустаца 1.00
Н. Пишкан 1.00
Е. Гулько 1.00
М. Ґудз 1.00
А. Нікітюк 1.00
М. Міхалюк 1.00
Анна Івасюк 1.00
А. Т. Шлемко 1.00
М. Секел 1.00
Д. Ґнідан 1.00
С. Кішлевич 1.00
Марія Крета 1.00
П. Козловський 1.00
Н. Мігайчук 1.00
М. Вакалюк 1.00
Ол Чопій 1.00
В. Гаврилюк 1.00
Олена Кариґ 1.00
В. Ситник 1.00
Т-ка М. Секел 1.00
В. Кульчицький ..... .75
Марія Остапчук ..... .50
Ф. Буда ..... .50
П. Кульчицька ..... .50
Ю. Івасюк ..... .50
Т-ка В. Ситник ..... .50
П. Семенов ..... .50
Ю. Українець ..... .50
І. Міхайлюк ..... .50
Ф. Нак ..... .50
Ф. Маркол ..... .50
П. Кузик ..... .50
Т-ка А. Ковач ..... .50
Н. Н. ..... .50
В. Семчук ..... .50
Н. Онищук ..... .50
М. Воробець ..... .50
В. Сітик ..... .50
І. Юрія ..... .50
Ф. Каліцун ..... .50
Марія Українець ..... .50
П. Харина ..... .35
Г. Білик ..... .25
Ф. Саришин ..... .25
Н. Н. ..... .25
Н. Н. ..... .25
М. Кулик ..... .25
О. Рошко ..... .15
Р. П. ..... .15

Разом $52.15

Гилкрест, Алта.

Д. Івасюк $5.00
В. Терентюк 5.00
А. Кіприянчук 5.00
В. Гаврилюк 5.00
М. Терентюк 5.00
Ю. Івасюк 5.00
Н. В. Никифорук 5.00
Н. Крийтор 5.00
Д. Іванійчук 5.00
Ю. Українець 2.00
П. Семенов 2.00
М. Кіприянчук 2.00
Ф. Пологнюк 1.00

Разом $52.00

Белвю, Алта.

Ів. Зарицький $5.00
В. П. Рошко 5.00
П. Стельмахович 5.00
В. Воротняк 5.00
В. Мустеця 5.00
В. Джелип 2.00
О. Даниш 2.00
Н. Порохнюк 2.00
М. Костинюк 2.00
Т. Ґушул 1.00
І. Стефанець 1.00

Разом $35.00

Корбін, Б. К.

Л. Кулинїй, жертва і річ. вкл $6.00
С. Сенич 6.00
В. Шлемко 5.00
М. Яремійчук 5.00
Ю. Филип 5.00
В. Доскоч, жертва і річ. вкл. ... 5.00
Д. Салевич 3.00
В. Джиджера 2.00
Т-ка В. Шлемко 2.00
М. Василинюк 2.00
Н. Свідерський, річні вкл. 2.00
Т-ка Я. Салевич 2.00
В. Мойсюк 2.00
І. Матійчук 2.00
І. Маркевич 2.00
Н. Н. 1.00
Олена Шлемко 1.00
В. Ґрекул 1.00

Разом $55.00

Мішел, Б. К.

Ю. Івасюк $3.00
С. Гуцуляк 2.00
С. Ґарматюк 2.00
Ф. Андрійців 2.00
Д. Кийван 2.00
В. Шевчук 2.00
С. Лазарук 2.00
П. Василишин 2.00
С. Ціхон 2.00
І. Турик 2.00
Анна Лазарук 1.00
Т. Томко 1.00

Разом $23.00

Тов. Гуцалюк дякує всім жертводавцям і всім товаришам за поміч в його роботі і просить звернути свою увагу на якіб то не було помилки, еслиб такі знайшлись в виказі жертв. Писати просить ся до Укр. Роб. Дому.

Датки на новорічні дарунки для орхестри і хору Діточої Школи при У. Р. Д. в Вінніпегу, зложені на концерті, в неділю, 1. січня.

Д. Лобай $5.00; по $2.00: В. Марцінів, К. Гнатів; по $1.00: В. Шевчук, В. Ворошило, В. Сохацкий, Ф. Вуланюк, Н. Личук, М. Бобовський, О. Осадчук, В. Кучмій, Н. Н., В. Панчук, Н. Захарук, Ю. Дідур, Ю. Люльчак, Ів. Богоніс, П. Лотоцький, Д. Волошин, Ольга Андрусик, Геня Панчук, А. Фезенко, С. Білінський, І. Гунька, Ф. Ухач, Т. Харчина, Д. Юркевич, Ф. Шафранська, А. Вовк, Т. Бельбас, І. Угриновський, Н. Мальований, В. Мохорук, М. Н., А. Чумак, Чайковський; І. Ортинський 75; М. Салига 55; по 50 ц.: М. Кучма, П. Зінік, Марія Дідур, Д. Кравчук, Анастазія Богоніс, З. Гнатів, І. Слобак, П. Ґута, В. Ґах, Свірняк, К. Новаковска, С. Дзскалюк, М. Каракоцюк, П. Шабатура, М. Ш., Г. Сидор, Д. Бойко, С. Костинюк, С. К., П. Палюк, Н. К., Н. Дідик, С. Степацюк, П. Варнид, І. Гловацький, С. Проців, С. З., У. П., Товариш; по 45 ц.: Е. Чеховська,, Н. Росник, М. С.; по 35 ц.: С. Коцюк, М. П. Ляхович, Коржак; по 25 ц.: Параня Попович, Богдан Навізівський, Зеньо Навізівський, М. Осьмак, І. Мищій, М. Н., С. Сторик, В. Слободзян, Ю. Німилович, Тов-ка Мельниченко, Тов-ка Козмуляк Католик, Р. Вальчишин, Марія Ґута, У. Топольніцький, Н. Фурма, Д. Дригибка, В. Н—ч, І. Янкевич, Анна Мимрик, Д. Василько, Ю. Влад, Н. З., Ф. М., Розі Стафюк, Ц. Подборачинскі, С. Стене, Т. Ґжибаковскі, Г. Багрійчук, К. Назар, Л. Ш., Г. Максимюк, І. Данілевич, Ф. Т., Марія Данилевич, С. Данилевич, Анна Вуланюк, Н.Юос, М. Т. М. Л., С. Зарівний, С. В., Л. Е. Гендрон, А. Остафійчук, Ольга Гаврилюк, Й. Савич Miss Romanow, M. Romanow, Г. Муски, Марія Лась, Т. С., Г. Ямний, М. К., Ф. Нагірний, У. К., В. Костинюк, Катра Мальована, Л. Панків, М. Комаровський, А. Тимчук, О. Б., М. С.; по 20 ц.: В. Пусмак, І. К., Г. Бунекий; по 15 ц.: Н. Ф., Н. С. К., І. Н.; М. Кеди 14; по 10 ц.: Н. К., С. Дідик, К. Скотніцкий, Г. Зота, П. Німилович, І. Кучмій, П. Б., Н. Б., С. Дайголос, В. С.; А. Г. 5 ц. Без поподаних назвиск $48.45.

Разом $126.40.

ДОВГ

УКР. РОБ. ДОМУ

без проценту за 1920 і 1921 рр. виносив:

до 8 грудня, $17,978.20
Від 8. грудня, 1921 р. до 16. січня, 1922 р. вплинуло з жертв і вкладок 1,190.50

Остає довгу $16,787.70

Слідіть, о скільки Ви його зменшите на слідуючий раз!?

ПОЗІР! БЕЗРОБІТНІ!

В суботу, 21-го січня, о 2.30 по полудни відбудеть ся в галї Одної Великої Юнії,

В РОБЛІН ГОТЕЛИ

МАСОВИЙ МІТІНҐ БЕЗРОБІТНИХ.

Приходіть всі, котрі не працюєте, щоб разом радитись, як нам боротись з нашим лихом.

СУХІ ЦИФРИ РОЗКАЗУЮТЬ, АЛЕ НЕ ПОКАЗУЮТЬ

ЯК ВІДСИЛАЄТЬ СЯ ЗІБРАНА ОДЕЖА ДЛЯ ГОЛОДУЮЧИХ ПРИВОЛЖА.

Низше поміщена фотоґрафія розказує і показує як висилаєть ся одежа, котру ви жертвували для голодуючих і дрожачих від зимна...

Єсли ви не прислали ще вашого пакунку, то памятайте, що многі напіводіті і голодні Приволжа ждуть на него. Спішіть!

Четверта посилка відправить ся на днях!

Другий транспор одежі: 12 зшитків в 1½ тона.

Canadian Famine Relief Committee for the Drought Stricken in Sov. Russia

P.O. BOX 3591, STA. B., WINNIPEG, MAN.

УВАГА! ІСТ КИЛДОНАН!

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдонан відіграє в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан в суботу, дня 21. січня дві штуки з американського робітничого житя п. н.:

АМЕРИКАНСКИЙ РОБІТНИК

і

СТРАЙКЕР.

Обовязком кождого робітника і робітниці прийти на се представлене.

Початок о год. 8.30 вечером.
Вступ 50 і 35 ц.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі своїх краянів Василя Виничука, Івана Чиборака і Онуфрія Матейчука. Походять з села Залуча, повіт Снятин. Хто про них знав би або вони самі хай напишуть на адресу:
John Szkurhan
Fabyan, Alta.

ПОШУКУЮ своїх приятелїв Івана Воротнюка і Стефана Оробця, з села Залуче, повіт Снятин, Галичина. Хто знав би їх адресу, або вони самі хай напишуть до:
Nykola Nykolayehuk
211½ Nicollet Ave.
(7) Minneapolis, Minn.

МАЮ НА ПРОДАЖ голярню в Барри-Готели в Саскатуні. По інформації зголошуватись до:
Sam Hanchar
Barry Hotel Barber
Sub. 2.
(7) Saskatoon, Sask.

ПОШУКУЮ свого брата Ґеорґія Николайчука, з Оришківців, повіт Кіцмань, Буковина. Давнійше перебував в Келґари і Дромґелер. Хто би про него знав або він сам хай напише на адресу:
Nykola Nykolayehuk
211½ Nicollet Ave.
(7) Minneapolis, Minn.

ПОШУКУЮ товариша Івана Коняка. Минувшої зими перебував в Гамтрамк, Міш. (Зл. Державах); тепер тоже має перебувати в тій самій околиці. Пошукую в важній справі. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на слідуючу адресу:
D. Yurchuk
P. O. Box 231
Espanola, Ont.

ПОШУКУЮ Семка Мотуза, з Київської губернії, який по більшій части перебував в Манітобі, як рівнож пошукую Адама Костюшка. Хто про них знав би або вони самі хай зголосять ся на адресу:
Anton Filimonchuk
(6) Lipton, Sask.

ПОШУКУЮ в важній справі Якова Мицея, здаєть ся з чортківського повіту, який відтак жив в селї Кудринцях, повіт Борщів. Маю для него лист від його брата Юська Мицея. Прошу писати на адресу:
Nikifor Czerwak
Box 33
(7) Disley, Sask.

ПОШУКУЮ свого товариша Михася Яківчука, Стефана, з села Серафинці, повіт Городенка. Тому 4 роки назад перебував в Еспанола, Онт., а тепер має бути в Кічінер, Онт. Пошукую його в важній справі. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на адресу:
Teodor Yakiwehuk
P. O. Box 93
(7) Espanola, Ont.

ПОШУКУЮ Андрія Галюка, з села Дубівці, пов. Станиславів, Галичина. Минувшої осени робив в майні в Кімберлей Тунель, Б. К. Хто би знав де він є, або його самого прошу написати на понизшу адресу:
Stefan Torbiak
(7) Poplarfield, Man.

ПОШУКУЮ в важній справі свого знакомого Кирила Глачука, з села Козівки, повіт Бережани. Має перебувати в Канаді. Хто би про него знав або він сам хай зголосить ся на слідуючу адресу:
Luc Bezkorowajnyj
4418 Grent St.,
(7) Flint, Mich.

ПОШУКУЮ свого брата Гринька Шимків, з села Чернокінців Великих, повіт Гусятин, Галичина. Він перебував в Шікаго, Іл. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:
Peter Shymkiw
Box 142
(7) Beverley, Alta.

ПОШУКУЮ свого брата Івана Порхіла і товариша Андрія Костинюка, з села Ілинець, повіт Снятин. Мають перебувати на Венкувер Айленд. Хто би про них знав, прошу написати на адресу:
Harry Porfilla
Box 85
(9) Megeath, Wyoming

ПОШУКУЮ своїх товаришів Онофрія Владику і Івана Олійника, з села Сімець, повіт Станіславів. Хто би про них знав або вони самі хай зголосять ся на понизшу адресу:
John Kuzmych
Box 173
(7) Angusville, Man.

МАЮ НА ПРОДАЖ реставрацію в добрім положеню коло фабрик. Продаю з тої причини, що хочу їхати до старого краю. Хто хотів би купити, хай зголосить ся на мою адресу. Продам дешево.
John Sawchuk
271 Seventh St.,
(7) New Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ своїх первих братів Івана, Михайла і Панька Давидюків, з села Увисли, повіт Гусятин. Я що тільки приїхала з старого краю і хочу з ними переписатись. Хто би знав їх адресу або вони самі хай напишуть до:
Justynka Dawydiuk
378 Bell St.
(6) Ottawa, Ont.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".